

A KIS PETI

Készülődik a kis Peti,
Sárga lovát kefélgeti,
Mint a bársonyt, ragyogóra,
Szép simára,
Hanyatt esik rajta majd a
Nap sugára.

Ezüst patkó van a lábán,
Boglár csillog a kantárján,
Be van fonva a sörénye
Pántlikával,
Mintha volna a hétszínű
Szivárvánnyal.

“Édes gazdám, megyünk-e már?
Olyan vagyok, mint a madár!
Tedd a lábad hamarosan
A kengyelbe,
Hadd vigyelek katonának
Örömembe!”

“Várj egy kicsit, jó paripám!
Sír a hugom, kis Rózsikám.
Hadd tegyen a csákómra egy
Piros rózsát –
Akkor aztán, szülőfalum,
Isten hozzád!”

“Édes gazdám, megyünk-e már?
Repülhetnék, mint a madár!
Nem hallod-e, én hallom, hogy
Trombitálnak,
Trombitaszó, ez a jele
A csatának.”

“Mindjárt, mindjárt, jó paripám!
Hadd adjon egy csókot anyám!
Hadd kösse föl a kardomat
Oldalamra,

Gyöngyön függő kis keresztjét
A nyakamba!”

“Gazdám, gazdám, kész vagy-e már?
Kirepülök, mint a madár!
Puska ropog, ágyú dörög,
Csattog a kard,
Az ellenség bántja már a
Szegény magyart!”

“Gyi, paripám! Gyi, te Sárga!
Vigy sebesen a csatába!
Keress föl majd, édesanyám,
Kis testvérem,
Ha meghalok a hazáért
Csatatéren!”